

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

13. 06. 2022 - 19. 06. 2022

motto týdne:

„ Hospodin je můj pastýř.“

PONDĚLÍ 13. 06. památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve

1 Král 21,1-16; Žl 5,2-3.5-6.7 Komentář: **Mt 5,38-42**

Když nastavím druhou tvář, neznamena, že jsem nějaký „otloukánek“. Musím nastavit špatnosti zrcadlo a tak ji usvědčit! Ano, a udělat vždy něco navíc...

ÚTERÝ 14. 06. sv. Elizeuse, proroka

1 Král 21,17-29; Žl 51,3-4.5-6a.11+16 Komentář: **Mt 5,43-48**

Církev vítězí nad svými nepřáteli tak, že se za ně modlí. Dnes mě Pán znovu zve k dokonalosti – chce, abych byl skutečně jeho obrazem.

STŘEDA 15. 06. sv. Víta, mučedníka

2 Král 2,1.6-14; Žl 31,20.21.24 Komentář: **Mt 6,1-6.16-18**

Můj vztah k Bohu ať je maximálně intimní a důvěrný. Právě ve skrytosti se mohu připravit na společné slavení s celou církví! Pocta vzdávaná před lidmi tak bude vycházet z mého nitra...

ČTVRTEK 16. 06. Slavnost Těla a krve Páně

Gn 14,18-20; Žl 110,1.2.3.4; Lk 9,11b-17 Komentář: **1 Kor 11,23-26**

Nejstarší popis oběti a zároveň hostiny. Eucharistie, díkyčinění, je zpřítomněním Krista a jeho církve, těch, kdo byli před námi, i těch, kdo po nás přijdou. Kéž si tohoto spojení vážím!

PÁTEK 17. 06. blah. Josefa Marie Cassanta, řeholního kněze OCR

2 Král 11,1-4.9-18.20; Žl 132,11.12.13-14.17-18 Komentář: **Mt 6,19-23**

Čistý, jednoduchý pohled je výzvou společnosti, která tolik věcí zastírá, jen aby pravda nevyšla najevo. I zde může Ježíšův pohled uzdravovat!

SOBOTA 18. 06. sv. Kalogera, poustevníka

2 Kron 24,17-25; Žl 89,4-5.29-30.31-32.33-34 Komentář: **Mt 6,24-34**

Kdybych se řídil těmito slovy, Ježíšův klid a pokoj by mě udělal šťastným a vyzařoval by ze mě do okolí... Chci to zkusit!

12. neděle v mezidobí - Cyklus C 19. 06. 2022

Tuto neděli se na některých místech slaví slavnost Těla a krve Páně.

Texty z 12. neděle v mezidobí odhalují zlomový okamžik v působení Pána Ježíše. Může prohra, smrt, pád být něčím, co dějiny světa pohne k dobrému? Jak těžké je, když sami zakoušíme nějakou prohru či ztrátu! Dnes se můžeme modlit za zvládnutí takových momentů v životě svém nebo našich blízkých.

1. ČTENÍ

Zachariášova předpověď' (6. stol. př. Kr.) směřuje ke konci věků. Národy obklíčí Jeruzalém, ale nic nezmohou. Přislubuje se porážka pronárodů. Megido bylo místo řady bitev a klíčové prohry Judska v bitvě s Egyptem 609 př. Kr., je také ztotožňováno s Armagedonem (Zj 16,16).

Zach 12,10-11

Toto praví Hospodin: „Na dům Davidův a na obyvatele Jeruzaléma vyliji ducha milosti a prosby o slitování, budou hledět na mne. Budou naříkat nad tím, kterého probodli, jako se naříká nad jediným synem, budou nad ním lkát, jako se lká nad prvorozeným synem. V onen den bude v Jeruzalémě veliký nářek, jako se naříká v Hadad-Rimmonu na megidské pláni.“

ŽALM 63

Jak marné je stavět svůj život a svůj svět jen na lidech. Připojme se k strhující modlitbě žalmisty!

Odpověď: Má duše po tobě žízni, Pane, můj Bože!

Bože, ty jsi můj Bůh, – snažně tě hledám, – má duše po tobě žízni, prahne po tobě mé tělo – jak vyprahlá, žíznivá, bezvodá země.

Tak toužím tě spatřit ve svatyni, – abych viděl tvou moc a slávu.

– Vždyť tvá milost je lepší než život, – mé rty tě budou chválit.

Tak tě budu velebit ve svém životě, – v tvém jménu povznesu své dlaně k modlitbě. – Má duše se bude sytit jak tukem a morkem,

– plesajícími rty zajásají ústa.

Neboť stal ses mým pomocníkem – a ve stínu tvých křídel jásám.

– Má duše lne k tobě, – tvá pravice mě podpírá.

2. ČTENÍ

Svatý Pavel pokračuje ve výkladu otázky našeho ospravedlnění před Bohem na základě víry, a nikoli na základě splnění předpisů Tóry. V předchozím verši 3,23 říká: „Dokud nepřišla víra, byli jsme zajatci, které Zákon střežil...“

Gal 3,26-29

Bratři! Vy všichni jste Boží děti skrze víru v Krista Ježíše, vy všichni, pokřtění v Krista, oblékli jste se v Krista: už není Žid anebo Řek, už není otrok anebo člověk svobodný, už není muž anebo žena; všichni jste jeden v Kristu Ježíši. A když patříte Kristu, jste tedy Abrahámovo potomstvo a dědici podle zaslíbení.

EVANGELIUM

V synoptických evangeliích se nachází jeden zlomový okamžik, který právě dnes připomínáme. Až dosud Ježíš mluvil převážně k zástupům, konal zázraky, poučoval. Ale nyní začne těm nejbližším ukazovat ještě jiný význam svého příchodu na zem. To apoštolové dosud netušili...

Lk 9,18-24

Když se Ježíš o samotě modlil a byli s ním jeho učedníci, otázal se jich:

„Za koho mě lidé pokládají?“

Odpověděli: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní myslí, že vstal jeden z dávných proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“

Petr odpověděl: „Za Božího Mesiáše!“

On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neříkali, a dodal, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen.

Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, ale kdo svůj život pro mě ztratí, zachrání si ho.“

K ZAMYŠLENÍ

Izraelské dějiny obsahují několik zlomových okamžiků. Mezi lety 630 až 609 př. Kr. se Izrael stal zemí prosperující jak ekonomicky, tak duchovně.

Vše ale přerušila bitva u Megida (609 př. Kr.) v kopcích nad Galileou. Postupně se tak Izrael stal vazalem a nakonec byl zcela zničen (886 př. K) a nastalo babylonské zajetí. A přece to nebyl konec. Bůh využil tragédii k novému oživení víry, vyzdvižení Písma v životě Izraelitů...

Ježíš o 600 let později vede apoštolů k porozumění událostem, které nastanou. Sám zemře, bude umučen, ale to nebude konec! Zapřít sám sebe nemusí být jen nepříjemné asketické cvičení. „Vzít svůj kříž“ znamená nevzdat život, neutíkat před složitostí či nezakrývat oči před realitou. Mnohé obtížné momenty mají řešení a Bůh nás jimi umí provést.

"Naše účast na Těle a Krvi Kristově slouží jedině k tomu, abychom se stali tím, co jíme." (Lev Veliký)

Eucharistie je vrcholem celého křesťanského života. (KKC 1324):

"Přijímat tělo Páně při přijímání přináší jako hlavní plod důvěrné spojení s Ježíšem Kristem... Život v Kristu má svůj základ v eucharistické hostině."

- "Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne" /Jan 6,57/. (KKC 1391)